

Να εκφράσω πρώτα απ' όλα την αγανάκτησή μου και τον αποτροπιασμό για τον τρόπο συμπεριφοράς των τουρκικών αρχών. Καθώς και τη λύπη και τη συγκίνησή μου για την περιπέτεια που υφίσταται ο Οτσαλάν στις τουρκικές φυλακές. Είναι άνθρωπος και δικαιούται τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Θα συνεχίσουμε την κινητοποίησή μας για να υπάρξει μία δίκη με τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις δίκης, να υπάρχουν ξένοι παρατηρητές και να μην επιβληθεί η θανατική ποινή.

Οι συζητήσεις για την υπόθεση Οτσαλάν έχουν επικεντρωθεί σε ορισμένα πολιτικά ερωτήματα, που χρειάζονται απάντηση.

Πρώτο και κεντρικό ερώτημα. Ήταν η λύση που ακολούθησε η κυβέρνηση η ενδεδειγμένη ή θα έπρεπε να έχει συλληφθεί αμέσως ο Οτσαλάν και να δημοσιοποιηθεί η παραμονή του στην Ελλάδα; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό προϋποθέτει να απαντήσουμε στο ερώτημα, ποιό θα ήταν το κόστος αυτής της λύσης.

Η ειλικρινής απάντηση: Είναι απροσδιόριστο. Και εκ των υστέρων δεν μπορεί να λέγεται ότι θα ήταν μικρό. Πιο πιθανό είναι να ήταν πολύ μεγαλύτερο.

- Δεδομένο είναι ότι από τη στιγμή της δημοσιοποίησης της κράτησης του Οτσαλάν στη χώρα θα άρχιζαν καθημερινές παρενοχλήσεις της Τουρκίας σε όλο το μήκος των συνόρων με κατακόρυφη αύξηση της έντασης.
- Δεδομένο επίσης, είναι ότι οι κύριες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αποδέχονταν αυτή τη κατάσταση χωρίς καμιά αντίδραση. Θα ήταν ευτυχείς ότι εμείς και όχι αυτές θα έπρεπε να λύσουμε το πρόβλημα του Οτσαλάν. Θα στήριζαν την παράδοση του Οτσαλάν στην Τουρκία ως τρομοκράτη. Η στάση των ΗΠΑ θα ήταν στάση ενεργούς συμπαραστάσης στην Τουρκία με το επιχείρημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας.

Για την Ελλάδα μία στάση θα ήταν μόνο δυνατή και επιβεβλημένη. Αντιπαράτίθεται στις πιέσεις. Κρατά τον Οτσαλάν υπό καθεστώς κράτησης έως ότου και πότε αποφασισθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο και ποιό βήμα για τη τύχη του. Αναμετράται με τη Τουρκία σε περίπτωση που αυτή επιδιώξει την αναμέτρηση.

Η αντιμετώπιση του Οτσαλάν θα είχε κάψει έτσι να είναι ανθρωπιστικό θέμα - θα είχε γίνει το κεντρικό θέμα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Αυτό όμως θα αποτελούσε παράνοια. Το κεντρικό θέμα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής δεν είναι το κουρδικό. Το κεντρικό θέμα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής

δεν είναι η εξεύρεση προσχημάτων για την αντιμετώπιση της τουρκικής επιβουλής με πολεμική αναμέτρηση.

Το κεντρικό θέμα είναι η ισχυροποίηση της Ελλάδος. Η ισχυροποίηση για ένα δεκτό σκοπό. α) Για να ακολουθήσει μία ανοδική εθνική οικονομική κοινωνική πορεία, ώστε β) οι όποιες τουρκικές κινήσεις να ακυρώνονται. Να ακυρώνονται λόγω της αποτρεπτικής μας δύναμης, της ευνοϊκής διπλωματικής θέσης, της οικονομικής - κοινωνικής προόδου. Αυτό σημαίνει ταυτόχρονη ισχυροποίηση της εθνικής άμυνας και της θέσης μας στα πλαίσια των οργανισμών που συμμετέχουμε ιδίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κεντρικό θέμα είναι πώς κάνουμε την Ελλάδα άτρωτη.

Για να το πετύχεις αυτό δεν διαλέγεις πεδία αναμέτρησης, όπου εκ των προτέρων η διπλωματική μάχη δείχνει αδιέξοδη, γιατί έχει όλους τους άλλους απέναντι.

Αν ακολουθήσουμε την πορεία της ανάληψης δημοσιοποίησης της παραμονής της Ελλάδας λόγω του τετελεσμένου θα έπρεπε να βάλουμε σε δεύτερη μοίρα όλους τους στόχους που είχαμε θέσει, ΟΝΕ, Βαλκάνια, ανασυγκρότηση του κράτους. Το κουρδικό θα ήταν για πάρα πολύ χρόνο το μόνο και κύριο θέμα.

Γι' αυτό διαλέξαμε το δρόμο της ανθρωπιστικής συμπαράστασης απομακρύνοντας τον Οτσαλάν από τη χώρα.

Τίθεται το ερώτημα: αποφύγαμε με αυτόν τον τρόπο αυτό που θέλαμε να αποφύγουμε; Πιστεύω ναι.

Το κουρδικό είναι κυρίαρχο θέμα της εσωτερικής μας πολιτικής. Είναι κυρίαρχο γιατί τη εσωτερική πολιτική διεξάγεται με δικούς της κανόνες και προεξέχοντα στόχο την κατάληψη της εξουσίας. Προσφέρεται η αποτυχία της Κένυα σε αναμέτρηση και εκμετάλλευση.

Το κουρδικό δεν είναι όμως το κυρίαρχο θέμα για τη σχέση της Ελλάδας με όλους τους εταίρους, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα Βαλκάνια και άλλες χώρες. Η Η.Δ. παραμένει ως προς τα κεντρικά της θέματα η ίδια.

Τρώθηκε διεθνώς το κύρος της Ελλάδας θα σχολιάσουν πολλοί. Τρώθηκε πολύ περισσότερο από τις άφρονες και παράνομες ενέργειες των υπερεθνικιστών, που έδειξαν ότι η χώρα παρά την πρόθεσή της δεν μπορεί να εφαρμόσει νόμους και συμφωνίες. Για τη μη δημοσιοποίηση υπήρξε αντίδραση. Αλλά η τουρκική θηριωδία έδειξε σε πολλούς, ότι η προηγούμενη άτεγκτη στάση της Ένωσης, η επιδίωξή της να μη δεχθεί τον Οτσαλάν στο έδαφός της σε καμμία περίπτωση ήταν παράλογη και δημιούργησε κατανόηση για την ανθρώπινη προσέγγισή μας. Η απαγωγή είναι παράνομη διεθνώς πράξη.

Αναλάβαμε συνειδητά τον πολύ μεγάλο κίνδυνο. Ο δρόμος που ακολουθήσαμε να έχει αρνητική έκβαση. Γιατί αυτό που συνέβη στην Κένυα, η απαγωγή, θα μπορούσε να είχε συμβεί και

αργότερα, στις άλλες χώρες που θα πήγαινε ο Οτσαλάν. Αλλά εμείς ξεκαθαρίσαμε για μας τους ίδιους το εξής. Ο Οτσαλάν ήθελε κρησφύγετο, μέρος ήσυχης και ανενόχλητης παραμονής. Αυτό θέλαμε για λόγους ανθρωπιστικούς να του το προσφέρουμε. Δεν μπορούσαμε και δεν θέλαμε να του προσφέρουμε στρατηγείο, κέντρο πολιτικών δραστηριοτήτων ή βήμα συνέχισης της παρουσίας του. Του το ξεκαθαρίσαμε. Συμφώνησε με μας. Όμως συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο αντίθετο. Δεν χρησιμοποιείς παράνομα τηλέφωνα δεν δέχεσαι πολιτικούς φίλους, δεν βλέπεις δικηγόρους, δεν κάνεις τα κρησφύγετα κέντρο δημόσιας δραστηριότητας. Αν το κάνεις σε ελάχιστα λεπτά παύουν να είναι ασφαλή. Αυτό δυστυχώς και έγινε. Βλέποντας την εξέλιξη ο Οτσαλάν αποφάσισε να διαχειρισθεί ο ίδιος τα θέματά του. Προτίμησε τη συνεννόηση με τις κενυατικές αρχές και την αναχώρησή του για την Ολλανδία όπως του υποσχέθηκαν ανειλικρινώς. Ο Έλληνας πρέσβης του συνέστησε μέχρι την τελευταία στιγμή να ακολουθήσει τις προτάσεις που του έγιναν από την Ελλάδα.

Η υπόθεση Οτσαλάν όπως στήθηκε, εξελίχθηκε και κατέληξε είναι μια υπόθεση όπου καταλυτικά αρνητικό ρόλο έπαιξαν ορισμένοι παράγοντες της ΕΥΠ σε συνεργασία με μη υπηρεσιακούς παράγοντες. Όλα αυτά σε σημείο, ώστε να τίθεται το ερώτημα, εάν υπήρχε σχεδιασμός για να τρωθεί η κυβερνητική πολιτική και να προκληθεί κυβερνητική κρίση. Η διοίκηση της ΕΥΠ δεν αποδείχθηκε ικανή να ελέγξει τη κατάσταση.

Ο Οτσαλάν έρχεται στην Ελλάδα με ιδιωτική πτήση. Ποιοί διαθέτουν τα λεφτά και το αεροπλάνο. Έχει δοθεί ήδη σαφώς η απάντηση ότι δεν πρόκειται για Κούρδους αλλά για Έλληνες. Εισέρχεται παράνομα στο αεροδρόμιο του Ελληνικού με συνεργασία ή με συνειδητή ανοχή των αρμοδίων της αστυνομίας και της ΕΥΠ. Ποιοί τους είχαν επηρεάσει σ' αυτή τη κατεύθυνση, πως και γιατί. Αναχωρεί στην Κένυα συνοδευόμενος από ένα υπηρεσιακό παράγοντα για την ικανότητα, τον τρόπο δράσης του έχουν εκφρασθεί από καιρό επιφυλάξεις. Δεν αποστέλλεται φρουρά, αξιωματικός να επιτηρεί, δεν δίνονται οδηγίες για τη χρήση τηλεφώνων, επισκέψεις. Γιατί αυτή η ολιγωρία για τα αυτονόητα; Ο υπηρεσιακός παράγοντας της ΕΥΠ αντί να επιβάλλει τη συνωμοτικότητα αποδέχεται αν όχι προωθεί τη δημοσιοποίηση. Η φρουρά που στέλνεται εκ των υστέρων δηλώνει αφού έφτασε ότι δεν υπήρχαν τα μέσα προστασίας. Δεν είναι αυτονόητο να έχουν προετοιμασθεί από πριν και να υπάρχει κατάλληλος σχεδιασμός; Ποιοί από τις υπηρεσίες της ΕΥΠ κατηύθυναν τις επιχειρήσεις. Γιατί δεν υπήρχε έλεγχος του Μπόμπου όταν επέστρεψε;